

– Men jag *vill* bjuda!

– Jag hör det, men jag vill inte bli bjuden. Fattar du?

Han nickar, men hon ser på honom att han inte alls förstår.

Det hon vill ha av honom är sådant som inte går att köpa.

Hon vill ha kärlek! Men hon vill också ha roligt. Och kanske det viktigaste: Hon vill inte att han jämt bestämmer.

Ska det bli mer än tre månader tillsammans så måste han fatta det.

Hon ville inte att han bjöd henne, men han fick välja vilket ställe de skulle gå till.

Men nu när de sitter där ångrar hon att han fick göra det.

Okej, varken hon eller han har råd med någon lyx. Men vad är det här?

En sunkig pizzeria. Med stolar av plast och en gapig teve på väggen. Och bord som inte ens är rena.

Men hon säger inget. Det är inte sådant som är viktigt.

Det viktiga är att det är hon och han nu. Så att de får tid att känna efter om det här är rätt.

De är tysta medan de äter.

Det stör henne att han inte säger något.